

Sygn. akt V U 1053/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2014 r. w Kaliszu

odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 lipca 2014 r., Nr (...)

w sprawie Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 23 lipca 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu Z. B. emeryturę poczynając od dnia (...)**
- 2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz Z. B. kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

W dniu 25.06.2014 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla Z. B..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 23.07.2014 r. w sprawie (...) odmówił Z. B. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji w dniu 27.08.2014 r. wniósł odwołanie Z. B., w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 07.05.1979 r. do 31.12.1998 r. i nadal w (...) Sp. z o.o. w J. na stanowisku ślusarza remontowo-montażowego – naprawa akumulatorów, na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania Z. B..

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 25 lat. Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach od 07.05.1979 r. do 31.12.1998 r. i nadał w (...) Sp. z o.o. w J. na stanowisku ślusarza remontowo- montażowego – naprawa akumulatorów.

Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Odwołujący obecnie pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od 07.05.1979 r. do 31.12.1998 r. i nadał w (...) Sp. z o.o. w J. na stanowisku ślusarza remontowo- montażowego – naprawa akumulatorów.

Odwołujący w okresie od 07.05.1979 r. do 31.07.1999 r. zatrudniony był w (...) Fabryce (...)i po przekształceniach w (...) Spółka S.A.w J.. W świadectwie pracy z dnia 01.06.2000 r. wystawionym przez (...) Spółka z o.o. w J.- określono stanowisko odwołującego: mechanik, ślusarz remontowo- montażowy, mechanik samochodowy. W świadectwie pracy wskazano, iż w okresie od 07.05.1979 r. do 31.07.1999 r. odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako ślusarz remontowo- montażowy – naprawa akumulatorów. W świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 31.07.1999 r. wskazano, iż odwołujący pracował w szczególnych warunkach: od 07.05.1979 r. do 31.07.1999 r. na stanowisku ślusarz remontowo- montażowy – naprawa akumulatorów. Powołano Wykaz A Dział XIV poz. 6 punkt 13 załącznika do Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 07.07.1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach przemysłu chemicznego i lekkiego.

W karcie obiegowej zmiany z dnia 07.05.1979 r. wpisano stanowisko mechanik. W umowie o pracę z dnia 07.05.1979 r. – podobnie. Z dniem 01.01.1980 r. odwołującemu powierzono stanowisko brygadzysty w bazie wózków akumulatorowych. W dniu 21.01.1980 r. odwołujący ukończył kurs obsługi wózków akumulatorowych. W angażu z dnia 01.04.1980 r. stanowisko odwołującego określono przez miejsce pracy – baza wózków akumulatorowych. W karcie kwalifikacyjnej z dnia 01.04.1980 r. wskazano stanowisko mechanik w bazie wózków akumulatorowych. W dalszych angażach stanowisko odwołującego określano przez wskazanie miejsca - baza wózków akumulatorowych lub określenie - mechanik w bazie wózków akumulatorowych (karta z dnia 01.11.1984 r.). W angażu z dnia 30.11.1984 r. stanowisko odwołującego określono jako ślusarz remontowo- montażowy w bazie wózków akumulatorowych. Podobnie w karcie kwalifikacyjnej z dnia 06.02.1985 r. W umowie z dnia 01.09.1986 r. stanowisko odwołującego określono jako ślusarz remontowo- montażowy. Podobnie w karcie kwalifikacyjnej z dnia 01.04.1987 r. W angażu z kwietnia 1987 r. stanowisko odwołującego określono jako ślusarz remontowo- montażowy w bazie wózków akumulatorowych. W dalszych angażach wskazywano stanowisko odwołującego – warsztat elektryczny lub baza wózków akumulatorowych, a potem dział głównego energetyka. Była to jedynie zmiana podporządkowania. W opinii bez daty stwierdzono, iż od 07.05.1979 r. odwołujący pracuje jako ślusarz remontowo- montażowy. W piśmie z dnia 01.10.1989 r. stwierdzono, iż odwołujący pracuje jako brygadzysta w bazie wózków. Podobnie w karcie kwalifikacyjnej z XI 1990 r. W okresie od 20.10.1989 r. do 19.10.1990 r. odwołujący miał korzystać z urlopu bezpłatnego wobec wyjazdu zagranicę, lecz urlop ten anulowano. W karcie kwalifikacyjnej z dnia 08.12.1989 r. wskazano, iż odwołujący pracuje jako mechanik wózków akumulatorowych i spalinowych – brygadzysta. W dalszych angażach określano stanowisko odwołującego przez miejsce pracy – baza wózków akumulatorowych, dział głównego energetyka, warsztat elektryczny. W angażu z 02.1991 r. określono miejsce pracy odwołującego jako SUR - służba utrzymania ruchu. W angażu z maja 1997 r. stanowisko odwołującego określono jako ślusarz remontowo- montażowy. W umowie o pracę z dnia 01.09.1997 r. stanowisko odwołującego określono jako mechanik samochodowy. Służba utrzymania ruchu to kolejne podporządkowanie bazy wózków akumulatorowych.

(...) Fabryka (...) zajmowała obszar ponad 27 ha, a budynki- obszar 6 ha. Zajmowała się produkcją mebli. W fabryce była baza wózków akumulatorowych. W bazie wózków obsługiwano 40 wózków. Były to wózki z akumulatorami, na sztywnych kołach bez resorowe. Często się psuły. Akumulatory musiały być naprawiane i regenerowane. Naprawiano klemy, wyciągano celki i czyszczono je z osadów siarkowych, napełniano elektrolitami, uzupełniano wodą. Następnie akumulatory były ładowane w ładowni i na hali wózków.

Odwołujący przez cały okres zatrudnienia wykonywał pracę w tej samej firmie, która ulegała przekształceniom, w tej samej bazie wózków akumulatorowych, którą różnie podporządkowywano. Pracował na tym samym stanowisku, które określano jako mechanik lub ślusarz remontowo- montażowy. Odwołujący cały czas wykonywał taką samą pracę. Pracował przy naprawach wózków akumulatorowych- przy naprawach kle- ich spawaniu i lutowaniu, przy czyszczeniu celek akumulatorów z osadów siarki, przy uzupełnianiu elektrolitów- kwasu siarkowego, przy wymianie płyt ołowianych, przy ładowaniu akumulatorów. Naprawy te dotyczyły akumulatorów. Inne drobne naprawy wózków odbywały się także w związku z akumulatorami, które trzeba było do napraw wyjmować i potem wstawiać. Trudne warunki dotyczyły oparów, które wydzielały się przy naprawach akumulatorów i przy ich ładowaniu.

(dowód: zeznania odwołującego, zeznania świadków R. S. i A. C., akta osobowe odwołującego)

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A Dział XIV poz. 13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca w akumulatorowniach: opróżnianie, czyszczenie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych(Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymaga także dla spełnienia warunków do świadczenia, braku przynależności do OFE. Warunek rozwiązania stalunku pracy nie obowiązuje od 01.01.2013 r.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres 25 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca

ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie nie istnieje w kształcie pierwotnym, ulegał przekształceniom. Odwołującemu wystawiono świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporne okresy.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu wystawiono świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okresy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako ślusarz remontowo- montażowy w bazie wózków akumulatorowych przy naprawach akumulatorów w okresie od 07.05.1979 r. do 31.12.1998 r.

Odwołujący wykazał okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w wyroku. O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 98 kpc.